

רשומות

הצעות חוק

26 במאי 1965

653

כ"ד באייר תשכ"ה

עמוד

224

חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 2), תשכ"ה—1965

חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 2), תשכ"ה-1965

תיקון סעיף 3 1. בסעיף 3 לחוק חופשה שנתית, תשי"א-1951: (להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א) במקום הפסוק הראשון יבוא:

"אורך החופשה לכל שנת עבודה אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד הוא:

- (1) בעד 4 השנים הראשונות - 14 יום;
- (2) בעד השנה החמישית - 16 יום;
- (3) בעד השנה השישית - 18 יום;
- (4) בעד השנה השביעית - 21 יום;
- (5) בעד השנה השמינית ואילך - יום נוסף לכל שנת עבודה עד לחופשה של 4 שבועות".

2. בחלקת סעיף 15 2. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

15. (א) עובד בשכר העובד אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד לפחות יום אחד אך פחות מ-75 ימים רצופים כאמור בסעיף 4, בין בשנת עבודה אחת ובין בשתי שנות עבודה רצופות, ואין ביניהם חוזה עבודה בכתב לתקופת עבודה רצופה העולה על 74 ימים - ישלם בעדו המעביד תמורת חופשה, 4% לפחות משכר העבודה.

(ב) תמורת החופשה תשולם לקרן החופשה של ענף העבודה שבו עבד העובד או בכל דרך אחרת שנקבעה בתקנות.

(ג) היתה תמורת החופשה משתלמת לקרן החופשה, חייב המעביד לשלמה בתחילת החודש שלאחר חודש העבודה, לפי שכר העבודה המשתלם בחודש שלפניו לעובדים כאמור בסעיף קטן (א); המשיך העובד לעבוד אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה מעל ל-74 ימים רצופים ישלם לו המעביד את דמי החופשה, או פדיון חופשה, הכל לפי הענין, וקרן החופשה תחזיר למעביד, לפי בקשתו, את הסכומים שהעביר לה בשל אותו עובד.

(ד) קרן החופשה רשאית - בהסכמת העובדים שתינתן בהסכם קיבוצי, בחוזה עבודה או בדרך אחרת שתיקבע - לבוא לידי הסכם עם המעביד בדבר תשלום דמי החופשה לקרן גם בעד עובדים שעבדו אצלו מעל ל-75 ימים.

(ה) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות את המועדים והסדרים לתחזרת הסכומים על ידי קרן החופשה, כאמור.

1 ט"ח תשי"א, עמ' 234; תשי"ז, עמ' 134.

דברי הסבר

התיקון המוצע בא לקבוע תקופות חופשה מודרגות על יסוד ותק של העובד במקום העבודה, עד למקסימום של 4 שבועות חופשה לשנה, במקום החופשה השנתית האחידה של שבועיים עד כה (סעיף 1).

מוצע עוד, שהתשלום לקרן החופשה בעד עובדים המועבדים פחות מ-75 ימים ישולם באופן רגיל בתחילת כל חודש ולא לאחר סיום כל תקופת עבודתם כפי שהיה עד כה. תיקון זה יבטיח שהמעבידים אמנם יעבירו את תשלומי תמורת החופשה לקרן החופשה כסדרם. כן ניתנת לפי החוק המוצע אפשרות לבצע תשלומי חופשה באמצעות קרן החופשה גם לגבי עובדים המועבדים מעל 75 ימים, לפי הסכם עם הקרן ובהסכמת העובדים הנוגעים לענין. אפשרות שלא היתה קיימת עד כה (סעיף 2).

ואלה סעיפי החוק העיקרי שהחוק המוצע בא לתקנם:

3. (א) אורך החופשה הוא 14 יום לכל שנת עבודה אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד; אך שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, לעבודה מסוימת חופשה ארוכה מזו, אם ראה צורך בכך מטעמים שבבריאות העובד או שבנסיבות העבודה.

15. (א) עובד בשכר שעבד אצל מעביד אחד, או במקום עבודה אחד, לשנות יום אחד אך פחות מ-75 ימים רצופים כאמור בסעיף 4, בין בשנת עבודה אחת ובין בשתי שנות עבודה רצופות, ישלם בעדו המעביד תמורת חופשה 4% לפחות משכר העבודה.

(ב) תמורת החופשה תשולם לקרן החופשה של ענף העבודה שבו עבד העובד או בכל דרך אחרת שתיקבע בתקנות; תמורת חופשה המשתלמת לקרן חופשה, תייב המעביד לשלמה לכל המאוחר תוך תשעה ימים מיום שבו חדל העובד לעבוד.

(ג) תמורת החופשה ששולמה לקרן חופשה תימסר לעובד לפי הוראות תקנון הקרן, ותמורת החופשה ששולמה בדרך אחרת תימסר לעובד בדרך שתיקבע בתקנות.

